

Heřmanské listy

Zpravodaj obce Heřmanova Huť

ČERVENEC 2020 | MK ČR E 21896

Koronavirus a žáci ZŠ

Osobnost naší obce:
členové kapely Union

Příměstský tábor Hravé léto

OBSAH

Úvodní slovo	2
Slovo starosty	3
Fotoreportáž z akcí	5
Osobnost naší obce	6–7
Koronavirus	8–9
Historické okénko	10
Rekondice Zadov	11
Environmentální téma: Sucho	12
Hravé léto v Heřmanově Huti	13
Oprava kostela sv. Martina	14
Já a moje cesta za úspěchem	15
Vyvrhells 2020	15
Plánované akce v obci	15
Žížala v Heřmance	16

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

po delší odmlce se k Vám dostalo další vydání Heřmanských listů. Změnili jsme koncept a rozvržení a cílem je přinášet Vám aktuální informace a zajímavosti z obce a okolí celkem čtyřikrát do roka.

Hlavním tématem dnešní doby je epidemie koronaviru Covid-19 a s ní spojená ochranná opatření. Myslím, že spousta lidí je již tímto tématem přesycena z médií. Je to však velký zásah do našich životů a my jsme chtěli vědět, jak prožívají a jaký názor na situaci mají děti školou povinné. Jim bylo znemožněno do škol docházet a musely se učit doma. Tím se změnil najednou život nejen jim ale i jejich rodičům. Je zajímavé přečíst si různá pojednání a náhled na vzniklou situaci. Jejich zamyšlení a básně na téma koronavir vás i pobaví.

Autoři článků si vybrali zajímavá témata a myšlenky, které chtějí s vámi sdílet a poslat do světa. Věřím, že Vás také zaujmou a pokud máte nějaké své vlastní téma či myšlenku, neváhejte a kontaktujte nás.

Já jsem v začátku karantény měla myšlenky, jak zvládnout být neustále doma se třemi malými dětmi. A nakonec to snad

byly nejlepší tři týdny za poslední dobu. Najednou jsem pocítila neuvěřitelný klid, nic jsem nemusela. Žádné ranní vstávání a chaotické vypravování do školky, žádné povinné návštěvy a bezduché konverzace s lidmi, kteří vám vlastně nic nedávají, žádná potřeba shromažďovat peníze a stres z toho, co vše musím stihnout. Byli jsme to jen my, v přírodě, na zahradě a já si plně uvědomovala každou chvíli. Dělali jsme jen to, co jsme opravdu chtěli. Pro mě osobně to byla neuvěřitelná očista. Možná chvilkové zastavení kolo-toče naší civilizace nám některým dalo prostor pro myšlenky, jak bychom vlastně chtěli žít. Určitě to nebyla a nebude pro mnohé jednoduchá doba, ale jsem si jistá, že to vše má svůj smysl.

Teď už se opatření uvolňují a myslím, že nejen já cítím, že je potřeba se družít a scházet. Je to naše podstata. Takže mějte radost z toho, že jste, a užívejte si společnost úžasných lidí kolem sebe. Přeji vám krásné pohodové léto.

*Ing. Markéta Kučerová,
zastupitel obce*

SLOVO STAROSTY

Radek Lukáč, starosta obce

Vážení spoluobčané,
k tomu, co se ve státě dělo v první polovině letošního roku se vyjadřovat nebudu, nebudu ani nikomu vnucovat svůj názor. Chtěl bych jen všem, kteří se nebáli dělat v době pandemie něco navíc pro lidi kolem sebe, moc poděkovat, hlavně občanům, kteří pro nás šli roušky nebo nabízeli jakoukoli pomoc. Rada obce schválila několik opatření, například: pomoc potřebným, bezplatný roznos obědů pro rizikovou skupinu, nabídla možnost donášky nákupů, bezplatné cesty k lékaři pro starší občany, distribuovala a vybavila ochrannými pomůckami a desinfekčními prostředky své i školské provozy, odpustila podnikatelům nájemné, snažila se pomoci zaměstnaným rodičům otevřenou MŠ.

Samozřejmě určitě víte z médií, jaký dopad bude mít koronavirus na financování

vání obcí. Vláda rozhazovala peníze, aniž by měla z čeho brát. A teď se snaží financování zodpovědnost za svoji ne hospodárnost přehodit na nás. Možná nám závidí, že jsme lepší hospodáři a máme našetřeno na horší časy. Jen pro porovnání – rozdíl v příjmech naší obce za květen 2019 a květen 2020 je -30 %. Ministerstvo financí predikuje za celý rok 2020 snížení příjmů pro obce o 28,32 %, což u nás představuje cca 7,7 mil. Kč. To je částka na roční investice a opravy. Jinými slovy, kdybychom neměli našetřeno, museli bychom vrátit získané dotace, protože bychom neměli na jejich spolufinancování.

My jsme však připraveni a schválili jsme dokončení všech naplánovaných letošních akcí: dostavbu kanalizační sítě ve Vlkyši, revitalizaci tělocvičny, stavební úpravy v Husově a Tyršově ulici, přípojku elektřiny na „Faráku“ atd.

Jsem si vědom toho, že uzavírky komunikací, pohyb stavební techniky, hluk a prach nejsou pro občany příjemnými záležitostmi, ale vše děláme pro vás a zlepšení života v obci. Proto bych vás chtěl požádat o trpělivost, toleranci a schovávavost. Věřte, že příprava staveb, získávání financí, dotací a jejich vyúčtování není práce jednoduchá a samotná realizace stavby je pro nás už jen třešinkou na dortu.

V poslední době jsme také řešili různé personální záležitosti. Vybrali jsme novou knihovnici, ve škole máme novou účetní, školníka a ředitele školy a čekáme na nástup nové vedoucí školní jídelny.

Jistě jste také zaznamenali změnu na železniční stanici. Majitel nám vybudoval nové nástupiště, vyměnil 2 km kolejí a společnými silami se nám podařilo zlikvidovat mnoho let nefunkční vlečku.

Připojuji ještě malou rekapitulaci:

ZÍSKANÉ DOTACE V ROCE 2020

Financování	Celkové náklady	Dotace Mze	Dotace MMR	Dotace PK	Obec - vlastní zdroje	Obec - úvěr
Heřmanova Huť - dostavba kanalizační sítě, I. Etapa B	24 942 544	10 849 000		4 850 000		9 243 544
Revitalizace tělocvičny a přístavba zázemí při ZŠ Heřmanova Huť	10 118 487		5 000 000		5 118 487	
Zateplení fasády tělocvičny ZŠ	845 028			400 000	445 028	
Stavební úpravy místní komunikace - ul. Husova	2 380 569		1 666 398		714 171	
CELKEM	38 286 628	10 849 000	6 666 398	5 250 000	6 277 686	9 243 544

PŘEHLED ZÍSKANÝCH DOTACÍ OD R. 2012

Instituce	Částka
Plzeňský kraj	14 372 964
Ministerstvo zemědělství	28 174 000
Evropská unie	13 137 787
Státní fond dopravní infrastruktury	2 669 000
Ministerstvo pro místní rozvoj	6 666 398
Ministerstvo financí	10 000 000
CELKEM	75 020 149

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

sfdi

STÁTNÍ FOND DOPRAVNÍ
INFRASTRUKTURY

Ministerstvo financí
České republiky

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

PLZEŇSKÝ KRAJ

FOTOREPORTÁŽ Z AKCÍ

Novoroční pochod pořádaný OÚ

Účastníci Novoročního pochodu

Masopust v únoru pořádaný OÚ

Velmi vydařené dětské maškarní pořádané v sobotu 15.2. Oddílem metaně

Muzikantský Heřmánek pořádaný Country Clubem Heřmanova Huť - Věra a Běda

Muzikantský Heřmánek pořádaný Country Clubem Heřmanova Huť - Věra a Běda

Skotské klání 2020 pořádané Jakubem a Jaroslavem Posledních

OSOBNOST NAŠÍ OBCE: ČLENOVÉ KAPELY UNION

Mgr. Miroslava Suchá, zastupitel obce

Kapela Union ukončila svoje hraní předloni, po více než dvaceti letech. Toto hudební uskupení je s naší obcí úzce spjato a většina z místních skupinu zažila někdy v akci. Svým vystoupením zpestřovala kapela mnohé taneční zábavy také v širokém okolí. Za dobu své působnosti se v ní vystřídala nemalá řádka místních muzikantů. Na bohatou minulost kapely zavzpomínali tři její členové – Adolf Röhrer, Jiří Knotek a Jitka Trnková.

Víte něco o historii kapel v Heřmanově Huti?

Působilo zde hodně kapel. Kolem roku 1980 zde hrály i tři taneční orchestry a jedna dechová hudba: Rytmus 67 pod vedením Herberta Glasera, Taneční orchestr Josefa Martínka, taneční orchestr Vocal 80 Jana Bergla a dechovka Švitorka Vlastislava Hejplíka.

Kdy přesně byla kapela Union založena?

V říjnu 1983 převzal taneční orchestr po panu Martínkovi Rudolf Hosman, hráli jsme první akci v Heřmance na vinobraní. Josef Martínek nám kapelu tehdy předal se slovy, že jsme mladí a máme si hrát svou hudbu, tak jak umíme. Název kapely vznikl až v roce 1985, tehdy jsme hráli ve složení Rudolf Hosman kapelník a tenor, klávesy Jiří Knotek, trubka a zpěv Václav Trhlík, bicí Arno Hosman, baskytara Václav Šůla, kytara Adolf Röhrer, zpěv Jitka Trnková. Od října 1986 převzal vedení kapely po Rudolfovi Hosmanovi Václav Krisman. Ten jím byl do dubna 1989, poté se stal kapelníkem Jiří Knotek. Vedl kapelu až do jejího rozpuštění. V roce 1990 prošel Union většími změnami. Sestava byla heřmansko-stříbrská a musela se obejít bez dechové sekce. Přišli Miloš Tůma, Jaroslav Janda a později Václav Fiala. S menšími změnami Union v této formaci vydržel až do úplného konce. S názvem přišel Áda. „Koukal jsem na televizi a běžela zrovna kovbojka, kde projížděl vlak Union Express. Řekl jsem si, že to bude dobrý název. Členům se to zprvu moc nezamlouvalo. Pak jsme se rozhodli pro zkrácenou verzi Union Union a jméno kapely bylo na světě. Navíc název korespondoval se jménem skláren. Logem na propagaci a na plakáty byla ona zmíněná mašina. Tehdy nám ji ilustroval Karel Čmolík. Byl to výborný malíř,“ zavzpomínal Adolf Röhrer.

Jezdili jste hrát i do zahraničí?

Ano, jezdili. S předchozími kapelami jsme hráli v NDR. S Unionem jsme tam také

15 let Unionu; Vlevo nahoře: Václav Krisman, Josef Cejthamr, Josef Hauer, Václav Šůla, Jan Candra, Stanislav Svoboda, Rudolf Hosman, Miloš Tůma, Miroslav Markvart, Václav Krisman, Václav Fiala, Adolf Röhrer; Vlevo dole: Petr Boháč, Jiří Knotek, Jaroslav Janda, Jitka Trnková, Daniel Budín

Šibřinky Stříbro; zleva: Adolf Röhrer, Jaroslav Janda, Miloš Tůma, Jitka Trnková, Josef Cejthamr, Václav Šůla, Jiří Knotek

měli stále akce např. v Arzbergu nebo Markersbachu a hráli jsme tam většinou celý víkend.

Za komunismu musely kapely absolvovat tzv. přehrávky. Popište mladší generaci, jak probíhaly takové přehrávky.

Přehrávky byly povinné každé dva roky. Hodnocení bylo zprvu na procenta a později na tzv. třídy (jednička byla nejhorší hodnocení a trojka byla nejvyšší známka), podle tříd byla kapelám vyplácena odměna za hraní. Naposledy jsme přehrávky absolvovali v roce 1988. Dostali jsme trojku, odměna tak tehdy byla 60 Kč za hodinu na jednoho člena. Museli jsme předstoupit před odbornou komisi a zahrát jim 6 písniček. Komise byla složena z profesorů z konzervatoře a Akademie múzických umění, kapelníků a z představitelů krajské kulturní komise. Hodnocení bylo podle hudebního žánru, my tedy jako ta-

neční orchestr (jiní hráli bigbít, dechovky, country atd.). Rozhodně jsme nemohli hrát žádné „západní“ písničky. Předložili jsme seznam 40 věcí, tři byly vybrány námi a tři komisí.

Dostala kapela v minulosti nabídku hrát profesionálně?

Kapela ne, ale Áda hrával ještě s kapelou Alfabeat v Plzni a tuto nabídku dostal. Áda dodává: „Tenkrát jsem chodil do zaměstnání a neměl jsem odvahu to vzít. Nevěděl jsem, co bude za rok či za dva. Navíc to byla kapela, co mi žánrově moc neseděla. Kluci hráli jazz, měli plachty not a já byl zvyklý hrát zpaměti.“

Jak často probíhaly zkoušky. Kde jste měli zkušebnu?

Zkoušeli jsme pravidelně každý týden. Někdy dokonce i dvakrát v kulturáku v Heřmance.

Podle čeho jste vybírali repertoár?

Kdo si, co přinesl. Každý si vybral nějakou svou píseň, co chtěl zpívat nebo hrát. Společně jsme to poslechli a zhodnotili. Důležitý bylo, aby to byly vhodné písničky nejen k tanci, ale i k poslechu. Když jsme něco vybrali, nahráli si to a doma sami trénovali podle originálu. Na zkouškách jsme to pak dávali společně dohromady. Stylem tohle tam nehraj, zahraj tam toto, nebo druhý hlas se zpívá jinak. No, a tak jsme to „šmoulovali“. Aranže jsme si nepsali. Většina byla zpaměti. Někdo si

občas psal poznámky. Důležitý bylo, abychom se to naučili všichni stejně, kdy jsou nástupy, mezihry.

Byli jste všichni v kapele zpěváci?

Ano, všichni jsme zpívali. Zvládali jsme i trojhlas. To kolikrát ocenili i lidi na zábavách.

Měli jste v kapele nějakou oblíbenou píseň? Někakou, co jste si opravdu užívali?

To nejde říct, protože každá doba a každá parta měla své kousky. Některé písně se hrály řadu let a jiné vyšuměly rychle, pak přišly zase nové hity.

Skládali jste a hráli i své vlastní písně?

Měli jsme dvě vlastní. Jednu napsal Jirka Knotek, jmenovala se Sahara a druhou Vašek Šůla ta měla název Ztracená láska. Obě jsme hráli moc rádi. Lidi je taky dobře znali a zpívali si s námi. Saharou jsme většinou začínali. To byla tma v sále a už to jelo.

Svého času jste hodně hráli na Tachovsku, Stříbrsku a v okolí Plzně. Hrálo zde hodně kapel? Řekněte, panovala mezi kapelami rivalita, nebo jste si naopak vypomáhali?

Nic takového nepamatujeme. I když nás tu bylo dost kapel. Spíš jsme se respektovali.

Váš repertoár byl velmi pestrý. Hráli jste hudbu mnoha žánrů od rocku, popu po lidové písně. Ve kterém z nich jste se cítili nejlépe? Co si myslíte, že vám naopak příliš nešlo nebo neslušelo?

Popová hudba nám šla určitě nejlíp. Co se týká dechovky, tak tady byla nevýhoda, že jsme neměli dechy. Takže to neznělo jako s nimi. Rozhodně jsme ale byli schopní zahrát úplně všechno, a v tom byla naše síla. Lidi na zábavách byli spokojení a vždy nás chválili. Vystupovali jsme na stovkách plesů a dokázali jsme zahrát vše od waltzu, tanga až po mazurku. Byli jsme zkrátka univerzální kapela a kvůli tomu si nás lidi brali a vážili si nás.

Sama zpívám a z vlastní zkušenosti vím, že být muzikantem znamená mít shovívavého partnera. Jak to zvládaly vaše rodiny?

Rodiny byly hodně tolerantní. To bylo, myslíme si, v málokteré kapele.

Byla často v kapele "ponorka"? Už se kapela někdy v minulosti rozpadla?

Ne, nikdy jsme se dřív nerozpadli. Ponorka někdy byla, protože jsme hráli osmkrát až devětkrát za měsíc. To jsem si ale hned vyříkali.

Přinesli jste si i kroniku kapely. Máte zde zaznamenáno, kolik kšeftů jste měli nejvíce v jednom roce? Byly to nejen víkendy, ale i všední dny?

Máme tu zaznamenáno, že v 90. roce bylo 79 a v 87. roce 70 her. Celkem jsme odehráli 1435 her, což dělá v průměru 37 na rok. A to jsme ještě nehráli moc v létě, protože každý měl jinak dovolenou a nemohli jsme se sejít.

Víte, kdy se kapela oficiálně rozpadla?

Bylo to 23. září 2018 na Vinobraní v Benešovicích.

Co vás k tomu vedlo?

Byl to souhrn několika událostí. Už se tolik nehrálo a byly velké prodlevy mezi hrami. Nastoupil trend menších kapel za méně peněz. My jsme s cenou už jít níže nemohli. Přeci jen nás bylo sedm. Byl tady už i věk členů. Mnozí z nás byli důchodového věku. Třeba Jarda řekl, že bude zpívat jen do sedmdesáti (Jaroslav Janda nastoupil do sestavy 18. 7. 1990).

Během svého působení jste si vytvořili kolem sebe mnoho skalních fanoušků. Jak vaše ukončení přijali? Proběhlo nebo ještě proběhne nějaké rozloučení a poděkování za jejich přízeň?

Chtěli jsme jednu akci udělat, ale nakonec k tomu nedošlo. V Heřmance jsme hráli naposledy Májku a v září jsme to rozpustili. Po této akci tady byla ostrá kritika naší kapely. Že už nehrajeme, co to bývalo. Něco na tom možná bylo, ale lidi taky musí pochopit, že prostor v hasičárně není ideální a že je zde na hraní zima a nějaká ta hladinka alkoholu (smích). Škoda, že to tenkrát lidi nebrali s nadhledem.

Jak vnímáte současnou atmosféru na zábavách? Jaké bylo hraní před 20 až 30 lety?

Posledních 10 let návštěvnost lidí na zábavách ubývala. Když to vezmeme ještě do toho roku 1998, tak to lidi ještě chodili, ale pak to postupně začalo upadat. Nejlepší vzpomínky máme z let 70. a 80. Hodně tomu dopomohl také nástup malých kapel (tzv. dua), které už mají nahranou hudbu a hrají za méně peněz. Stejně tak už ani není dnes moc sálů, kde by zahrály velké kapely. Dříve byl kulturní dům v každé malé vesničce a dnes je to všechno zrušené.

Bály, maturitní plesy, oslavy narozenin, zábavy pro různé spolky. Je nějaká akce, na kterou dodnes vzpomínáte jako na jednu z nejlepších během svého působení?

Bylo toho hodně. Hezké zábavy byly ve Stříbře. Perfektní byly i v Kladru. Lidi vždy hned tančili, tleskali, jásali. Měli jsme tam

taky nosiče nástrojů. Asi nejvíc vzpomínáme na Záhořany. To byl takový rodinný podnik. Skvěle nás tam hostili a úžasně se starali. Co ale víme od heřmanských lidí, tak hezky vzpomínají na zdejší pouťové zábavy. Hlavně na tu, kdy sem přijela dechovka z Moravy Doubravěnka. A na ten okamžik, když vypadla elektřina. Muzikanti začali hrát v té tmě na dechy a lidi s nimi zpívali a tancovali.

Mnoho muzikantů, mnoho hraní. Jistě jste spolu toho mnoho zažili. Prozradte čtenářům nějaké pikantnosti ze zákulisí. Takových historek musí být nepřehledné množství.

To tady ani nemůžeme říct (smích). Máme historky o ztracené, anebo zapomenuté aparatuře. Jednou jsme jeli hrát do Nýřan a neměli jsme na vleku boudu. Ztratila se nám basová kytara, kterou jsme našli u krávy. Taky jsme asi týden před Štědrým dnem hráli ve Stodě. Jitka měla na starosti úklid mikrofónů. Ty jsme nevědomky nechali ležet na zemi ve sněhu a nenaložili je do auta. Další týden jsme opět jeli do Stoda, tentokrát hrát Silvestra. Zdejší správce se nás ptal, jestli nám něco nechybí a mikrofony nám přinesl. Ani jsme nevěděli, že jsme je nenaložili. Dobrá vzpomínka je taky na hraní maturáku v Pekle. Jarda měl přijet s naloženým vlekem. Když dorazil do Plzně, tak mu říkáme: „Jardo, kde máš vlek?“, on totiž za autem žádný neměl. Naštěstí volal domů a zjistil, že vlek nepřipojil za auto. Jednou jsme taky přijeli na hru a zjistili, že má Áda překousané kabely od myši a Pepíček (Josef Cajthaml nastoupil do sestavy 1. 9. 1985) kabely od bubny. Taky jsme někdy přijeli na kšeft a on byl zrušený nebo jsme se na akci omylem setkali s jinou kapelou.

Hrají muzikanti z Unionu nadále v jiných skupinách? Nechybí vám společné hraní?

Jitka s Jirkou spolu hrají v duo KNOTR, Vašek Šůla jde občas nějaké kapele vypomoci. Většina má už nějaké zdravotní problémy, takže už nehrají. Řekli jsme si, že se budeme každý rok společně scházet. Letos máme grilovačku u Vaška Fialy (nastoupil ke kapele 21. 3. 1992).

Když jsem požádala o rozhovor kapelníka Jiřího Knotka, byl velmi potěšen, že jsme projevíli zájem o skupině napsat článek do Heřmanských listů. Přizvali jsme do naší debaty ještě zpěvačku Jitku a kytaristu Ádu. Byla jsem překvapená, kolik si toho za celý svůj muzikantský život pamatují. Chtěla bych jím tímto poděkovat za příjemné setkání. V neposlední řadě doufám, že kapela Union nebyla poslední živě hrající kapelou v naší obci. Snad se najdou nějakí zdejší mladí muzikanti, kteří půjdou v jejich šlépějích.

KORONAVIRUS COVID19 A ŽÁCI ZŠ

Jak vás ovlivnila opatření spojená s epidemií Covid19?

JAK PROŽÍVÁM JÁ A CELÁ NAŠE RODINA OBDOBÍ KARANTÉNY

Milan Mahdal, 6.tř.

Když byla vyhlášena karanténa, měl jsem radost, že nemusím jít do školy. Myslel jsem si, že budeme chodit do školy jen tak na hodinu, kde nám dají úkoly a druhý den je přineseme. První týden byl takový zábavný, odpočinkový. Udělal jsem úkoly, které jsme dostali e-mailem. Nakonec je všechno jinak, úkoly dostáváme a plníme na počítači. Někdy je to zajímavé, někdy mě to nebaví. V týdnu jsme často opékali burty a udili maso v udrně. Mamka s tátou chodí hodně brzo ráno do práce a my vstáváme tak v devět. Dlouho jsme se neviděli s babí a s dědou, jen jsme si volali. Až teď, když měla mamka svátek, jsme udělali menší oslavu na dvě části. Jeden den přišli dědové a obě dvě babičky a druhý den

středové a tety. Tři týdny před tím jsme byli na výlovu rybníka v Lochousicích. Já a bratranec jsme po rybách skákali, abychom je chytili. Byli jsme od hlavy až k patě od bláta. Chytili jsme například okouny, kapry, amury, úhoře, čerwonopeřice, karásky, štiky, americké sumčky a plno dalších ryb. Všichni jsme měli přes obličej roušky, občas nám padaly. Pak tam přijeli Ukrajinci a odvezli si tři pytle karasů za pálenku. Na začátku karantény jsme vypouštěli ještě jeden rybník, ale tam žádné ryby nebyly. Asi tak dva týdny po vypuštění byl přivezen bagr a rybník byl prohlouben. S bratrancem jsem se vsadil, že už ten rybník bude vyschlý, protože bylo hodně slunečno, a tak jsem ho chtěl celý přejít. Zhruba v půlce jsem se po pás potopil do bahna. Asi tak půl hodiny jsem se škrábal ven, až jsem se vyškrábal bez boty. Byl jsem úplně celý od bláta. Prů-

běžně plním úkoly do školy, i o víkendu, ale moc se mi nechce. K sousedovi chodím na angličtinu, a ten mne dneska pochválil. Mám teď silnou alergii na pyl, pořád smrkám a ven nechodím. Všude mám plno kapesníků. Dneska jsem měl poprvé házenou. Těšil jsem se, ale bylo to unavující. Je mi líto, že jsem nemohl jít na soutěž Predátor, kterou zrušili. Také jsem chtěl jít do Jump-arény, ale byla zavřená. Zrušily se všechny moje zápasy házené a soutěže hasičů. Budou příští rok. Měl jsem tak více času na jinou zábavu. Občas jsem něco uvařil. Zasadil jsem si také chilli papričky do květináčů. A opakovaně jsem chodil chytat ryby. Už se těším, až bude zase všechno normální. Budeme chodit bez roušek. Zase budou zápasy a soutěže a budeme moci jít tam, kam budeme chtít. Jen do školy se mi asi příliš chtít nebude. Uvidím ale opět svoje kamarády.

UČENÍ V DOBĚ KORONAVIRU

Kristýna Krausová, 7.tř.

Já si myslím, že tuto nezvyklou situaci zvládám dost dobře. Úkoly, které nám paní učitelky zadávají, stíhám. Občas se mi sice stane, že si s úkolem nevím rady, ale rodiče se mi vždy pokusí pomoci. A když ani to nepomůže, zeptám se paní učitelky, která daný úkol zadávala a ta mi vždy poradí. Většinou komunikuji přes email, ale když by byla potřeba, mám telefonní číslo na naši třídní učitelku.

Přestože dělám úkoly každý den, nedokážu se oprostít od toho, abych toto období nebrala jako prázdniny. Nejtěžší je pro mě donutit se sednout si k počítači a začít úkoly dělat. Ale skoro vždy se mi to podaří. Také je pro mě těžké se soustředit, protože domácí prostředí mě rozptyluje víc než školní. Ve škole také mnohem více píšeme do sešitů, a to teď doma není tolik možné, protože úkoly jsou zadávány elektronicky. Já jsem to vyřešila tak, že si zadání, které máme posílat zpět, buď vytisknu,

nebo opíšu a úkol napíšu ručně. Pak ho akorát okopíruji a pošlu. Myslím si, že je dobré psát ručně, a ne jenom na počítači. Ale co mi velmi chybí, je výklad, protože já si nejvíc беру z něj a pak už se doma nepotřebuji tolik učit. Ve škole se hodně vídám s kamarády a s učitelkami, to teď také moc nejde, a to mě mrzí. Ale zase se bojím, že až přijdeme do školy, učení bude hodně a nebudeme stíhat. Myslím, že se výuka doma a ve škole dost liší, hlavně v tom, že ve škole několik dní procvičujeme a doma většinou splníme zadané úkoly a zapamatujeme si z toho jen to nejdůležitější. Ale s tím musíme všichni počítat, takže mám důvod se do školy těšit, ale mám i důvod se tam netěšit.

nebo opíšu a úkol napíšu ručně. Pak ho akorát okopíruji a pošlu. Myslím si, že je dobré psát ručně, a ne jenom na počítači. Ale co mi velmi chybí, je výklad, protože já si nejvíc беру z něj a pak už se doma nepotřebuji tolik učit. Ve škole se hodně vídám s kamarády a s učitelkami, to teď také moc nejde, a to mě mrzí. Ale zase se bojím, že až přijdeme do školy, učení bude hodně a nebudeme stíhat. Myslím, že se výuka doma a ve škole dost liší, hlavně v tom, že ve škole několik dní procvičujeme a doma většinou splníme zadané úkoly a zapamatujeme si z toho jen to nejdůležitější. Ale s tím musíme všichni počítat, takže mám důvod se do školy těšit, ale mám i důvod se tam netěšit.

JAK PROŽÍVÁM S RODINOU OBDOBÍ KARANTÉNY

Karolína Vakešová, 6.tř.

Koronavirus nás všechny velice zaskočil a obrátil nám život naruby. Co nám připadalo ještě v únoru samozřejmé, dnes nesmíme.

Ze začátku jsem byla ráda, že jsou školy zavřené a že budou dlouhé prázdniny, ale jak čas ubíhá a karanténa trvá, tak se mi po kamarádkách, s kterými se

nemohu vidět a popovídat si, hodně stýská. Často si s nimi dopisuji, jak se mají, abych s nimi byla ve stálém kontaktu. Můj den je skoro stále stejný. Ráno plním úkoly, které nám paní učitelky zadaly. Dopoledne většinou s babičkou připravuji oběd. Naštěstí je krásné počasí, proto trávím hodně času na zahradě s našimi pejsky. Ti mají největší radost, že jsem doma a že mají kamarádku na hraní. V odpoledních hodinách hrajeme s babičkou a se sestrou karty nebo

deskové hry. Když přijdou rodiče z práce, hodně si povídáme, radím se s nimi i ohledně školy, pak jim pomáhám na zahrádce a starám se i o svůj záhonek. Na zahradě hrajeme např. badminton, petang, vybíjenou a stolní tenis. Teď už můžu s rouškou občas s kamarádkami na procházku nebo s rodiči na kolo, tak je ten čas zase o něco veselejší.

Na toto období nikdy nezapomenu a budu ráda, když už se nebude opakovat.

JÁ A KARANTÉNA**Karolína Zemanová, 4.tř.**

Na karanténě se mi nelíbilo, že jsme ze začátku nemohli chodit ven, nemohli jsme chodit do školy, dokonce ani na kroužky. Také mi chyběli přátelé. Karanténa byla dobrá v tom, že jsem mohla déle spát a trávit více času na zahradě. Úkoly, které jsem dostávala, jsem vypracovávala sama a mamka nebo táta mi je kontrolovali. Také jsem kreslila obrázky, protože z kroužku, na který chodím, nám posílali náměty. Někdy jsem se dopoledne dívala na pořad Učí-telka pro čtvrtou třídu. S bratrem Vašíkem jsme poslouchali namluvené Albi knížky, například atlas světa, hravou přírodovědu a české dějiny. V době karantény jsme dodělali náš bazén a poprvé jsme se koupali. Moje morčata nedávno dostala nový výběh, domeček a misku, a tak si zvykají na nový domov.

Karanténu už bych nikdy zažít nechtěla.

KORONAVIRUS Z WU-CHANU**Jakub Dlouhý, 6.tř.**

Číňan jedl netopýry,
zavinil tak pandemií.
Z Wu-chanu to přišlo hned
do Evropy jakbysmet.

Lidé šijou jako diví,
těstoviny rychle mizí.
Toaleták- to je věc,
bez něj nepřežil by ani švec.

Když se ženy o něj perou,
malý odstup dodržujou.
Kaufland, Billu, Tesco
zavaluje celé Česko.

Nouzový stav je vyhlášen,
koronavirus musí být vyhlazen.
Roušky šije ten, kdo může,
až na nešikovné muže.

Ze školy poslali úkolů hromadu,
hrůza!...to zas budu pozadu!
Nervy mimo z toho mám,
na procházku se vydám.

Doktoři jsou frajeři,
celý národ jim věří.
Až se tohle vyřeší,
nikdo už neuslyší:
„To jsou špatní doktoři.“

Kamarádi chybí mi,
nechci si to přiznat,
ale už se těším do školy
na ten režim obvyklý,
před kterým jsme unikli.

KORONAVIRUS
Adéla JINDROVÁ, 6.tř.

Do školy jsem jako vždycky já
a ségra vyrazila,
vtom rodiče z okna křičí: „Zpátky,
vláda vám to zarazila!“

Máme tady nový virus, říkají mu Korona,
vypadá to, že to bude asi velká pohroma.

Musíme se rychle nechat
na ten virus testovat,
ještě že jsme letos neodjeli
do ciziny lyžovat.

Po týdnu karantény rodiče
mají nervy každou chvilku,
táta mlátí hlavou do zdi, máma
dolévá si dvojku.

Důchodci se také nudí
ve svém malém domku,
ještě že jim televize zařadila program
ČeTé Trojku.

Čtrnáct dní nám uplynulo,
všude samé zákazy,
všichni marně vymýšlejí,
jak se zbavit nákazy.

Mamka doma šije roušky,
je jí dlouhá chvíle.
Jsou moc pěkné, o tom žádá,
ale mlží se mi brýle.

Rodiče se oblékají,
půjdu jídlo nakoupit,
ale v rouškách vypadají,
že jdou banku vyloupit.

Už se nám to rozvolňuje,
za chvíli jsme bez roušek.
Chybí už jen do lavice sednout
a nechat se vyzkoušet

KORONAVIRUS
Sabina Račková, 6.tř.

Jednoho dne po ránu
Řekli nám tu novinu:
V číně našli virus
Jménem koronavirus.

Postihlo to hodně lidí,
Kteří na to umírají.
Čekali jsme, kdy to přijde
Do té naší malé země.

Jednoho dne po ránu,
Řekli nám tu novinu:
Do školy se nemusí,
Začali jsme roušky šít.

Všechno nám už zakázali,
Učení nám posílali.
Seděli jsme hodiny
V kruhu naší rodiny
A dělali úkoly,
Když rodiče křičeli:
„tohle my jsme nebrali!“

Jednoho dne po ránu
Řekli nám tu novinu:
Do školy se zase půjde,
Ale jenom dobrovolně.

Karanténa dlouhá byla,
Ale už se uvolnila.
Těším se již na holky
A na paní učitelky.

Do krámu si něco koupit,
Na výlety s rodinou.
Tohle vše už můžeme,
Ale s rouškou barevnou.

Jednoho dne po ránu,
Řeknou nám tu novinu:
Všechno už je za námi,
Covid už jsme přemohli!

HISTORICKÉ OKÉNKO: HAVÁRIE MIG-15BIS NEDALEKO NAŠÍ OBCE V ROCE 1957

Zdroj: leteckabadatelna.cz, Pavel Krejčí, zakladatel webu leteckabadatelna.cz

– Mig-15bis ev. čís. 613222
– 16. stíhací letecký pluk
– pilot mjr. Janda Rudolf
– Heřmanova Huť, okr. Plzeň-sever
30.9.1957

30.9. 1957 v 10:30 odstartoval z letiště Líně s letounem Mig-15bis příslušník 16. slp, mjr. Janda. Pilot prováděl cvičení č. 127 výcvikové osnovy – let s rozpočtovým úhlem v mracích na výšce 1500 metrů. Základna oblačnosti se pohybovala kolem 800 metrů, vršky byly v 1500–1600 metrech, takže stroj se pohyboval ve vrstvě souvislé oblačnosti.

Přesně v 10:55 pilot radiostanicí ohlásil srážku s letadlem B-33 a přípravu k provedení katapultáže. Ke srážce došlo v prostoru silnice Ostrov–Stříbro, asi 500 metrů od křižovatky silnic severně od Ostrova u Stříbra. Letounem, se kterým se Mig-15 mjr. Jandy srazil, byl B-33 s po-

sádkou – pilot kpt. Havlíček a pozorovatel kpt. Burian, oba příslušníci 45. dělostřeleckého průzkumného pluku z letiště Plzeň – Bory. Letoun B-33 letěl kurzem cca 180 stupňů a kabinou narazil do pravého křídla MIGu. Po nárazu došlo ke zlomení křídla asi 1,5 metru od okrajového oblouku. Letoun uletěl setrvačností ještě asi 2 kilometry a potom přešel do spirály. Mjr. Janda se pokoušel letoun opustit, o čemž svědčí nález odhozené kabiny. Zřejmě kvůli setrvačným silám se mu ale letoun nepodařilo opustit a zahynul po nárazu MIGu na zem. Letadlo dopadlo do lesa pod úhlem asi 75–80 stupňů, stroj vybuchl, trosky byly nalezeny rozmetány do vzdálenosti asi 200 metrů.

Letoun B-33 se rovněž zřítil. Je pravděpodobné, že jeho posádka zahynula již při nárazu kabinou do křídla MIGu. Letadlo dopadlo do lesa jižně od obce Ostrov u Stříbra.

Po nehodě se samozřejmě rozeběhlo rozsáhlé vyšetřování. Bylo zjištěno, že bez schválení velitelství letectva došlo ke změně postupu po vzletu z letiště Plzeň-Bory. To bylo v rozporu s ustanovenými pracovními okrsky obou letišť a vedlo k tomu, že trajektorie obou letů se mohly nešťastně, bez viny pilotů protnout. Sestupová osa letiště Líně se nacházela nad výstupem z prostoru letiště Bory. Řídící létání v Líních předpokládal, že Bory budou létat pod oblačností a postupy pro létání ten den se sousedním letištem nekonzultoval.

Místo dopadu tohoto letounu bylo nalezeno v r. 2016. V lese je dodnes patrný mělký kráter vyhloubený při nárazu, v okolí se nachází velké množství trosek. Je zajímavé, že v té době letouny nosily „ostrou“ munici i při plnění běžných úkolů, jako byly výcvikové navigační lety.../zbytky munice byly nalezeny rovněž v troskách B-33/.

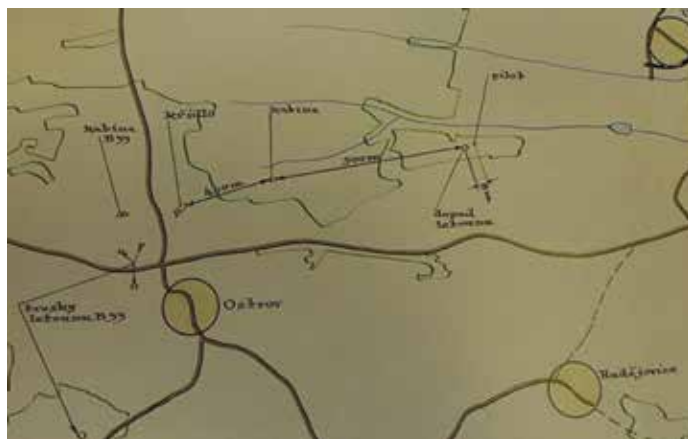
Foto z vyšetřovacího spisu 1957

Foto z vyšetřovacího spisu 1957

Foto z vyšetřovacího spisu 1957

Situační plán dopadu obou letadel

REKONDICE ZADOV (30.9. – 5.10.2018)

Václav Sibal, zastupitel obce

Možná, že se na Heřmance někteří lidé diví,
že na týdenní rekondici vyjelo 40 lidí.
Zvláště v době, kdy máme na Šumavě takzvaně mrtvou sezonu,
naše STP ukázala, že má „fazónu“.
Nejdříve Ortmanka zbláznila tátu a zajela se podívat,
co by se za ten týden dalo na Zadově podnikat.
Je pravdou, že nám počasí přálo a bylo nám tam prima.
Dvakrát napadl i sníh, abychom věděli, jak vypadá na horách zima.
Vyjeli jsme ve 13 hodin. Autobus byl jako „fík“,
však řidič trochu těžce řadil – asi to byl náhradník.
Potvrdil to u obce Stachy, kdy tak zbloudil,
a pak se vracel od Vimperka bílej strachy.
Ještě jednou při zastávce u pumpy leknutím zbled,
to, když nám při výstupu jedna členka padla
a on pohotově a rychle jí zved.
Dorazili jsme tak na Zadov v půl čtvrté plni očekávání,
co nás na hotelu čeká a jaké bude ubytování.
Vše proběhlo bez problémů, z vyhlídky na Šumavu na nás šel až splín,
čarovná krajina, vlek Kobyla jak na dlani, a v dáli kouřil Temelín.
Po večeri byla zkouška, že ráno bude rozcvička,
však při snídani každý cvičil jenom hlavou,
ještě že jsme nemuseli do trička.
Program jsme měli nabitý – chodilo se na vycházky,
hrál se petang, šipky, karty, volili se misky-božsky.
Zdena každý večer držela svoje otěže,
apo večerech rozjížděla další a další soutěže.
Proběhla tu šátkovaná i jednou velká módní „šou“,
aby personál věděl, že Heřmanští tu jsou.
Děvčata přioděná leccíms, na hlavách „fascinátory“,
nebýt věku, mohly by dělat ještě i dneska „potvory“.
Pánové nosili motýlky, ne v kalhotách, ale pod bradou,
někteří vypadali jako, že tu na pomoc personálu jsou.
A to vše kouzlo se ve čtvrtek večer za zvuku varhan a zpěvu známých písniček
takže nikdo z domorodců nevěřil, že jsou to členové STP, a že už mají ten svůj věk.

A jinak.

Každý den byl k dispozici mikrobusek pro 8 lidí,
co se ještě dá tu vidět, ne jeden se tomu diví.
Dopoledne malý okruh končil ve Vimperku – v cukrárně,
kde měli vše, co hrdlo ráčí. No, měli jsme se náramně.
Odpoledne okruh velký – Kašperky, Prášily, Modrava, Srní, Kvilda,
to pěkný byl cesty kus, řídil to zkušený šofér, zaměstnanec firmy Kůs.
Nabití sil v cukrárně, zákusky, káva, vše dokonale sladěno,
jen pivovar, ten nám nevyšel, tam totiž měli zavřeno.
4.10. po večeri došlo na malé poděkování, byl přítomen ředitel osobně
i personál kompletně byl k mání.
Myslíme si, že rekondice na Zadově nám dala více než jen dobré jídlo, pití,
ale s dobrou partou skromných lidí i další elán do našeho žití.
Závěrem pak díky Zdeňce, v STP začínáš být pojem,
tak věřím, že jsme zanechali na Zadově dobrý dojem.

ENVIRONMENTÁLNÍ TÉMA: SUCHO

Ing. Markéta Kučerová, zastupitel obce

Psát článek o suchu v době, kdy už skoro celý měsíc prší, se zdá možná trochu bezpředmětné, ale opak je pravdou. Tuto problematiku sleduji již dlouho a už při studiu na vysoké škole mě velmi zajímala až neuvěřitelná provázanost všech jevů v přírodě. Všechno souvisí se vším. I problematika sucha...

Historicky se na našem území období sucha vyskytovala a vzhledem k proměnlivosti počasí a podnebí mírných zeměpisných šířek k tomu bude docházet i nadále. Co jste možná již zaregistrovali, je častější výskyt suchých období v posledních dvou dekadách. Jelikož jejich intenzita i plošný rozsah jsou výraznější, jedná se již o sucho dlouhodobé. Podle dosavadních poznatků dochází k postupnému snižování zásob půdní vlhkosti. I přes vyspělost naší civilizace jsme stále závislí na přírodních podmínkách stejně jako naši předci. A proto nezbyvá než se na sucha připravit.

Významnou příčinou sucha je růst teploty vzduchu. Průměrná roční teplota vzduchu je v současné době o necelé dva stupně vyšší než před padesáti lety. Přitom prší stále stejně, roční úhrny srážek se téměř nemění. Kvůli tomu, že roste teplota vzduchu, dochází k většímu výparu vody z krajiny, a v krajině chybí více vody. Navíc mnohem teplejší zimy bez sněhu způsobují pokles „zásoby zimní vláhy“, a tím se zvyšuje riziko sucha v jarním období. Srážek sice neubývá, ani nepřibývá, ale mění se jejich charakter – v zimě častěji prší, než sněží a zvyšuje se počet příválových dešťů.

Zvyšování teploty vzduchu je způsobeno vyšší koncentrací tzv. skleníkových plynů v atmosféře. Teplo odražené od zemského povrchu se kvůli těmto plynům nedostane do vesmíru. Skleníkový efekt je pro nás příznivý. Nezmrzíme tu v noci a neupečeme se přes den. Podle IPCC však vlivem působení člověka (spalování ropy, intenzivní chov krav, výroba freonů, ...) dochází k posilování skleníkového efektu a planeta se otepluje. Vzhledem ke stavu naší civilizace a světové ekonomice, nikdo z vedení států nepočítá s tím, že růst teploty by se zastavil. Jsou pouze zavedena opatření pro zmírnění nárůstu teploty. Ačkoli jsem zastánce odstranění příčiny problému než řešení jeho důsledků, v tomto případě příčinu odstranit nelze. Život je změna a ta probíhá neustále. Nárůst teploty vzduchu již nemůžeme ovlivnit, musíme se změně klimatu přizpůsobit.

Je potřeba vodu ze srážek zachytit a akumulovat a neodvádět ji narovnanými kory-

ty rychle pryč za hranice. Česká republika je nazývána střechou Evropy a ze střechy všechna voda odtéče. Žádná z evropských řek na naše území vodu nepřináší. Půda dokáže pojmout obrovské množství vody. Jen musí být správně obhospodařována. A to nás přivádí k tomu, že klíčovým faktorem v boji se suchem jsou vlastníci a hospodáři lesů a polí. Mnohé půdy v naší krajině jsou však narušeny a ztratily přirozenou schopnost zadržovat vodu. Významnou změnou v zemědělství bylo scelování pozemků po druhé světové válce. Vznikly tak dlouhé svahy, změnily se osevní postupy, které již nebyly tak pestré a došlo ke změně mikroklimatu. V současné době se v mnohých oblastech hospodáří bez živočišné výroby. Bez krav není potřeba pěstovat vojtěšku nebo jetel – víceleté pícniny, které příznivě přispívají k infiltraci vody do hlubších vrstev půdy a ochraně před erozí. Navíc čtvrtina zemědělské půdy na našem území je odvodněna. Naši předci si tím zajistili vyšší výnosy. Nyní však odvodnění přispívá k projevům sucha v posledních letech. Dalším problémem je zábor zemědělské půdy pro novou výstavbu. Přicházíme tím o možnost zasaňování (vsakování) srážek do půdy, a navíc dochází ke zrychlenému odtoku vody ze zastavěných lokalit.

Důsledkem změny klimatu se očekává větší poškození porostů vichřicemi a škůdci. Na les v oblastech s dostatkem srážek má klimatická změna i pozitivní dopad. Vyšší teplota prodlužuje vegetační období a vyšší koncentrace oxidu uhličitého stromům prospívá. Hospodaření lesů bylo a je bohužel ovlivňováno ekonomickými aspekty. Nejdůležitější jsou vysoké výnosy, a proto u nás

vznikly stejnověkové smrkové monokultury. Smrk v našich podmínkách rychle roste a je rentabilní. Smrkové lesy jsou velmi citlivé na spolupůsobení sucha a kůrovce, a více náchylné na kalamitní situace. V teplejším a sušším klimatu smrky pomaleji rostou. V hospodářských lesích by se měla prosadit snaha o zvýšení podílu listnatých stromů a různost stárí dřevin. Ideální by bylo posílit přirozenou obnovu lesních porostů. Což je proces značně zdoluhavý, ale vzniklý porost odolá vůči změnám klimatu.

Jedním z nejdůležitějších procesů pro zachycení a akumulaci vod ze srážek jsou pozemkové úpravy. Měli bychom se snažit o zachování a revitalizaci mokřadů a budovat sítě (i menších) vodních ploch, nebo lesních pásů s protierozní ochranou atd. V zemědělství je potřeba opět zavést budování mezí, zasakovacích nádrží a poldrů. Významnou měrou je správné hospodaření na polích. Promyšlené osevní postupy, pěstování mezplodin (setí do strniště, aby nedocházelo k erozi a vysychání půdy), pásové hospodaření apod. Spousta toků by si zasloužila revitalizaci – to je vrátit jim meandry a dovolit rozliti z koryt v místech, kde je to možné.

Záleží na majitelích pozemků, jak se svou půdou naloží a jak budeme schopni se na klimatickou změnu a pravděpodobnější výskyt sucha připravit. Negativní dopady sucha se totiž dotknou každého z nás.

Aktuální a podrobnější informace o změně klimatu a opatřeních proti suchu najdete na webech klimatickazmena.cz a intersucho.cz. Zajímavá je i odborná publikace *Zemědělské sucho v České republice* vydaná Agrární komorou ČR.

HRAVÉ LÉTO V HEŘMANOVĚ HUTI ANEB PŘÍPRAVY NA LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V PLNÉM PROUDU

Vladimíra Nejdlová za tým Rodinného Centra Heřmanova Huť z.s.

Dveře Rodinného Centra se z důvodu probíhající pandemie na pár měsíců zavřely, avšak pracovníci nezaháleli a neplánovanou pauzu věnovali především přípravám na letní příměstský tábor. Letos se uskuteční již třetí ročník a stejně jako vloni bude probíhat ve spolupráci s partnerem a pořadatelem táborů MAS Český Západ z.s.

Hlavním záměrem organizace příměstských táborů pro děti je pomoci jejich zákonným zástupcům s péčí o děti v době školních prázdnin a umožnit jim věnovat se svému zaměstnání nebo jeho hledání. Tábor je určen pro děti od 4 do 15 let a je spolufinancován z prostředků Operačního programu EU Zaměstnanost.

Letos proběhnou dva tábory, oba pod názvem Hravé léto v Heřmanově Huti. První v týdnu od 20. do 24. července a druhý od 3. do 7. srpna.

Jak příměstský tábor probíhá? Trvá od pondělí do pátku, každý den v době od 8 do 16 hodin. Téměř většinu času děti tráví venku. V budově bývalé fary a přilehlé zahradě je pro tábor připraveno veškeré potřebné zázemí. Táborové vybavení zajišťují Rodinné Centrum, MAS Český Západ a obec Heřmanova Huť.

O děti pečují vedoucí a další pomocný personál z řad dobrovolníků Rodinného centra. Každý vedoucí absolvuje odborné školení organizované pořadatelem, jehož důležitou částí je kurz první pomoci u dětí. Pomocný personál se stará o hygienu a výdej stravy (2 svačiny, oběd a pitný režim).

Pro děti je připraven zábavný i naučný program, výtvarná a tvořivá činnost, pohyb, sport, tanec, soutěže, týmové a volné hry. Pondělní ráno je zahájeno seznamovacím kruhem a každé další ráno kruhem uvítacím. Při těchto aktivitách mají děti možnost se o sobě něco zajímavého dozvědět a seznámit se s programem dne. Následují týmové seznamovací hry, které jsou zaměřené nejen na to, aby se děti navzájem poznaly, ale především na poznání sebe sama, na rozvoj osobnosti dítěte a schopnosti komunikace.

Příklad takové hry je hra „CO MÁME SPOLEČNÉHO“. Hráči se rozdělí do družstev. Každá skupinka má papír a tužku. Cílem hry je najít za určitý časový úsek (obvykle 10–15 minut) co nejvíc údajů, co mají členové skupiny společného. Například: Všichni máme rádi špagety, všichni máme psa, všichni máme ve jméně písmenko A, všechny naše

Tvorba týmového znaku, příměstský tábor 2019

maminky potřebují v práci počítač, všichni máme staršího sourozence apod.

Po 2 až 3 úvodních hrách, které rozvíjí především ducha, následuje ranní rozvíčka na hudbu, zaměřená na zahřátí a protažení těla. Děti se sami zapojují, předevládají ostatním různé cviky a velmi často sklouznou i k jednoduchým tanečním sestavám. Mezi oblíbené patří například „Šmoulí macarena“ nebo „Ptáčí tanec“.

První den vzniknou týmy, které pak mezi sebou celý týden soutěží. Dopoledne jsou věnována výtvarná a tvořivá činnosti. V minulých ročnících si děti vyrobily např. vlajku a znak týmu, pohlednice, různé módní doplňky (náramky, náhrdelníky, klobouky, vějíře, čelenky), hudební nástroje, z pokrmů například domácí nůlky, ovocné špízy, sushi. Také si složili hymnu nebo pokřik týmu, malovali na trička, batikovali textil, stavěli obří kuličkovou dráhu a mnoho dalšího.

Opoledne patří dobrodružným výpravám do blízkého okolí, kde si děti zkouší různé zábavné a dovednostní aktivity, jako jsou střelba z luku, hod oštěpem, stavění přístřešků z větví, orientace v terénu, práce s mapou při hledání pokladu, poznávání stop zvířat nebo věcí pomocí smyslů (hmat, čich, chuť). Velkému úspěchu se těšila loňská hra na obchodníky, kdy děti v týmech velmi úspěšně prováděly směnný obchod s kolemjdoucími.

Každý rok náš tábor navštíví několik externích lektorů, odborníků z různých profesí. Ti mají připraven speciální program,

dětem ušitý na míru. Vloni se děti učily rozdělovat oheň přírodním způsobem s Honzou Jirkou a Pavlem Kučerou nebo absolvovaly výpravu s historikem Liborem Markem a kostelníci Ivanou Meclovou zaměřenou na poznání historie a historických památek naší obce. Letos se děti mohou těšit na provádění přírodovědných pokusů s Lukášem Wilhelmem a další spolupráce se domlouvá s Lesy ČR, Policií ČR a Českým rybářským svazem. Jako každý rok ani letos nebude chybět celodenní výlet obecním autobusem. A mnoho dalšího, více už ale prozrazovat nechceme. Nechte se, milé děti, překvapit.

MAS Český Západ, z.s. jako pořadatel příměstských táborů průběžně vyhodnocuje mimořádná opatření vlády ČR ve vztahu k organizačním a hygienickým podmínkám pořádání denních táborů pro děti. Již dnes je jasné, že organizace tábora si vyžádá zpřísněná hygienická opatření a různá omezení. Zároveň však věříme, že zavedená opatření nebudou příliš omezující a děti si tábor stejně jako v minulých letech pořádně užijí. O tom, že se děti na tábor těší, svědčí i fakt, že již nyní je kapacita obou táborů naplněna. Informace k přihláškám jsou na internetových stránkách pořadatele <http://www.mascz.cz/tabory.html>.

Děkujeme pořadateli MAS Český Západ z.s., obci Heřmanova Huť, všem spolupracujícím organizacím a dobrovolníkům, že se na organizaci příměstských táborů podílejí. Na děti už se moc těšíme.

OPRAVA KOSTELA SV. MARTINA V HEŘMANOVĚ HUTI

Ivana Meclová, za Farnost Nýřany, kostelnice

Mnozí netrpělivě čekají, kdy konečně začne oprava fasády kostela sv. Martina. A někteří i říkají: To jim to trvá, vždyť to nic není, jen nahodit omítku! Jenže tak jednoduché to není. Nejde jen o finance, ale hlavně o to, že kostel je památkově chráněný a jakákoliv jeho oprava podléhá přísným kritériím Památkového ústavu.

Na konci března 2019 jsme konečně obdrželi Projekt opravy kostela v Horních Sekyřanech. Mimochodem – stál 200 000 korun a váží 2 kilogramy. Co v něm je?

Oprava musí začít „z gruntu“, tedy skutečně od základů kostela. Obnažení spodní části zdí a následné zatékání (a zamrzání) vody způsobuje neustálé poškození stavby a podílí se i na extrémní vlhkosti uvnitř kostela. To by měly vyřešit nejen nové okapy (natřené v barvě fasády), ale hlavně vybudování mělkého okapového chodníčku kolem celého kostela. Bude-li správně vypárován a vypádován, zaručí odvedení povrchové vody od kostela. Jakmile se kopne do země (žádný bagr!), bude na místě archeolog, který provede archeologický průzkum a nalezené artefakty zabaví pro odborné zkoumání.

Mnohem radikálnější budou muset být pozdější vnitřní úpravy. Betonové dlaždice před sto lety sice elegantně zakryly starou proslapanou kamennou podlahu, ale také kostel naprosto hermeticky uzavřely a zadusily. Od té doby vlhkost nemá kudy odcházet a hromadí se uvnitř. Proto neustále opadáva omítka, v kostele je permanentně zima a celkově nevlídná. Ale vnitřní opravy budou muset následovat až po těch vnějších.

Jen oprava omítky bude jistě dobrodružná záležitost. Než začne, vylezou nejprve na lešení restaurátoři, aby zbytky omítky ve všech výškách prozkoumali a určili, jaká byla původní barevnost stavby, a vypracují restaurátorský záměr, ve kterém přesně určí, jaké barvy budou kde ve finální fázi použity.

Kde omítka ještě drží, musí se zachovat, na ní pak bude navazovat omítka nová, pěkně postaru udělaná (tedy žádný polotovar ze stavebnin). Všechny dochované prvky (lemování, římsy apod.) musí být zdokumentovány, vytvořeny šablony a podle nich obnoveny chybějící části. Tedy ne všechno to oklepeme

a pak hladce nahodíme.

Aby krásu nové omítky nic nerušilo, musí se opravit i všechny další vnější náležitosti – okna, dveře, elektroinstalace, bání věže, kamenné portály dveří a ostění oken, žaluzie, klempířské prvky atd.

Dřevěná okna v lodi kostela budou odborně vyjmuta, repasována a nově natřena. Některá poškozená (pokroucená) křídla oken budou muset být znovu vyrobena na míru. Opraví se také kování, aby okna, která jsou otevírací, byla skutečně funkční. Pravděpodobně budou také zakryta ochrannou sítí.

Pátery dřevěných dveří bude vyjmuto, zrestaurováno, přebroušeno a nově natřeno barvou odsouhlasenou pracovníky Památkové péče. Opraví se a doplní kování podle starých vzorů.

Kabel elektrického vedení, který v současnosti obtáčí kostel jako černý had, bude přeložen do země, a rozvodová skříň se umístí dovnitř. Samozřejmě je nový hromosvod.

Na věži bude natřena a opravena bání a pozlacená makovice s křížem. Pozlacený kříž se vrátí také na štít. V oknech věže se staré dřevěné žaluzie nahradí

novými. Musí být přesnou replikou těch původních, z dubového dřeva, ovládané ocelovým mechanismem pro otevírání. V lucerně věže se naistalují sítě proti ptactvu.

Dřevěná deska s ciferníkem – ubohý to zbytek kostelních hodin – bude také zrestaurována. A možná, když se najde nějaký mecenáš, časem doplníme i hodinový stroj. Zatím bude aspoň ciferník natřen v barvě bílo-černé se zlatými číslicemi, doplněna bude také chybějící kovová ručička (zatím jen pro ten efekt).

Některé zvláště cenné kamenné prvky se musí svěřit do rukou restaurátora zapsaného v seznamu Ministerstva kultury ČR. Jedině on smí opravit členitý portál u hlavního vchodu, portál vchodu do věže včetně znaku nad ním, a také kamenná gotická okna v celém presbytáři.

Nejvíce poškozené je to, co není úplně vidět, totiž nejstarší část kostela – presbytář. Zejména pět vnějších opěrných pilířů je značně zdevastováno. Chybějící části pilířů budou doplněny umělým kamenem a dostanou nové oplechování, aby se poškození povětrnostními vlivy neopakovalo.

A na konec se na kostel vrátí i čtyři čučky. Že nevíte, co to je? Zkuste hádat.

Až bude hotovo, začne se natírat. Hlavní barvou bude světlý okr, tedy to, co je vidět na již opravené horní části štítu. Na základě restaurátorského průzkumu by měla být odlišná barva např. soklu věže, vnějších pilířů, žulového ostění věžních oken a také oken v presbytáři. Takže nakonec by to mohlo být docela barevné.

A kdy se začne? Kostel sv. Martina byl letos přihlášen do Programu záchrany architektonického dědictví Ministerstvu kultury. Vypracování přihlášky stálo dalších 70 000,-. Do programu je ale přihlášeno celkem 248 subjektů, jen z našeho okresu je to 11 staveb, takže konkurence je opravdu velká, přednost dostávají památky, u kterých již oprava probíhá. Bohužel letos neobdržel kostel sv. Martina žádnou dotaci, takže nezbývá než trpělivě čekat, jestli se zadaří příští rok. Celková generální oprava je vyčíslena na 20.000.000,- Kč.

Současný stav kostela s nově opravenou opěrnou kamennou zdí a chodníkem (oprava financována obcí částkou 1 418 902 Kč)

JÁ A MOJE CESTA ZA ÚSPĚCHEM

Marek Kořán, žák 8. tř. ZŠ

Já – s mikrofonom, na nejdůležitější konferenci podzimu

Jmenuji se Marek Kořán, je mi 13 let, bydlím ve zdejší obci a mámi koníčky jsou lukostřelba, turistika, focení, psaní, čtení, malování, skateboarding a moderování. Chtěl bych se s vámi podělit o události, která mi od základu změnila život. Je jí projekt jménem Go Freedom. A co to vlastně je? Tento projekt pomáhá lidem zamýšlet se nad věcmi jinak, přemýšlet pozitivně ať se děje cokoliv, překonávat sám sebe a dělat pro sebe to nejlepší, ale nejen pro sebe, ale i pro ostatní a vlastně pro celou společnost. S tím to projektem jsem se seznámil ve škole, když u nás pořádali jednu ze svých akcí. Zalíbilo se mi to natolik, že jsem napsal Tomášovi

Adamovi, který tento program vymyslel a spustil.... Prostě jsem mu napsal, že pro mě jejich jarní vystoupení bylo skvělým zážitkem, že od té doby přemýšlím o životě úplně jinak a že bych s projektem Go Freedom rád spolupracoval. Tom mi za dopis poděkoval a hned mě pozval do talkshow, kde jsem vystoupil jako host. Zúčastnil se další konference a poté speciální vánoční Go Freedom live talkshow se známým psychologem vynikajících sportovců Marianem Jelínkem a Kamilem Bartoškem (Kazmou), kterou jsem měl možnost spolumoderovat. Díky tomuto projektu jsem získal pocit, že jsem se vydal dobrou cestou, protože jsem změnil

svůj přístup k různým problémům. Například jsem si uvědomil smysl ochrany životního prostředí, kterému můžeme přispět například i maličkostí jakou je třídění odpadu.

A proč tu o tom vlastně píšu? No, já si myslím, že lidé by se měli umět změnit, měli by mít odvahu vydat se za svým snem, protože když chce něco dokázat nebo změnit, musí napřed změnit sám sebe. Věřte, že je to pravda, protože já, malý třináctiletý chlapec z vesnice, o které lidé nemají ani tušení, jsem se dostal někam, kam se to mnohým nepodaří za celý život. Go Freedom je prostě úžasný projekt a vážím si těch, kteří jej podporují. Jestli se o tomto projektu chcete dozvědět víc, informace najdete na stránkách www.gofreedom.cz.

VYVRHELLS 2020

Benefiční koncert Vyvrhells pro děti letos přece jen bude. Organizátoři na sebe vzali nelehký úkol, a přestože ještě není jasné, jak se situace kolem koronaviru vyvine dál, rozhodli se koncert přesunout na podzim. Z tohoto důvodu se pravděpodobně pozmění obsazení kapel, ale na atraktivitě této akce to rozhodně neubere.

Zapište si tedy nové datum do kalendářů – sobota 17.10.2020, tradičně na Faráku v Heřmanově Huti. Jako vždy bude vstupné věnováno potřebným, tentokrát Kubíčkově a Zuzance. Více informací najdete na vyvrhellsprodeti.cz.

PLÁNOVANÉ AKCE V OBCI – ČERVENEC AŽ ZÁŘÍ 2020

Zdroj: www.hermanovahut.cz

měsíc	datum	akce	pořadatelé
červenec	SO 11.7.	Turnaj v metaně	metaná
	SO 11.7.	Turistický výlet na Šumavu	OÚ
	SO 18.7.	Posezení při muzice u Hlubočky	
	SO 25.7. 21:00	Pouťová zábava podruhé	OÚ
srpen	SO 8.8.	Farák fest 2020	
	SO 29.8.	Přivítání školy + diskotéka	
září	SO 12.9.	HaHa revival fest	OÚ
	SO+NE 26. a 27.9.	Historická železniční akce	IMC Plzeň

